

da gælder noget lignende om Matematik- undervisningen for dens Vedkommende som om Latinen paa den anden Side, om end muligvis i mindre Grad. For at raade Bod paa disse Mangler har Ministeriet, ligesom i 1890, foreslaaet at Latin undervisningen fortsættes gennem den matematisk-naturvidenskabelige Afdelings 2 øverste Klasser, i 5te Klasse ved 3 Fællestimer med de sproglig-historiske Afdelinger, i 6te Klasse ved 2 Sørtimer. Det bør i saa Henseende ikke lades ude af Betragtning, at dette Kursus ikke blot aabner Udgang til Eksamener, i hvilke Matematik spiller en Hovedrolle (polyteknisk Værestalt og Eksamener i Studiefag under det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet), men ogsaa til mange andre Eksamener, med hvilke dette ikke er Tilfældet (Prøver under det filosofiske Fakultet, statsvidenskabelige Eksamen og lægevidenskabelig Eksamen), og hvorved der altsaa ikke er lagt Vægt paa den særlige Faguddannelse, som dette Kursus yder, men paa dets almindelige Betydning. Med Høje kunde derfor dette Kursus gøre Krav paa at saa sin Nydelseværdi i sidstnævnte Henseende styrket ved den omtalte Foranstaltning. Ligeledes finder Ministeriet det fremdeles, ligesom i 1890, ønskeligt, at Matematik undervisningen genindsføres i den sproglig-historiske Afdelings to øverste Klasser, for at de matematiske Lærefæctninger bedre kunne fæstnes i Disciplinens Bevidsthed og blive frugtbringende for dem for Livet, samt for at der i Matematikundervisningen kunde have en Støtte for Undervisningen i Naturlære og Astronomi. For at betegne Fagets rette Plads i Undervisningen i de nævnte Klasser, har Ministeriet under fuld Tilslutning fra de sagkyndiges Side opført det som Bisag ved Undervisningen i Naturlære og Astronomi.

Det i § 3 d. nævnte Fag „Olbidskundskab“ var som før omtalt allerede bragt paa Bane i Lovforslaget af 1890, dog indskrænket til Undervisning i Kundskab til den græske Oldtid ved Hjælp af Oversættelser af en for Ungdommen passende Del af den græske Litteratur, de hypperste Historie-skrivere, Talere, Digtere, Filosofer; ved Læsningen heraf vilde Disciplene kunne gøre et for dem gavnligt Indblik i den græske Litteraturs Hovedværker og samtidigt vilde der kunne gives dem syldig Kundskab i græsk Mytologi, Antikviteter og Kunsthistorie. Landstingsudvalgets Flertal var den Gang imod at indføre dette Fag, der var af uprovet pædagogisk Værd, og henviste til, at Ministeriet selv i Lovforslagets Motiver havde fremhævet visse praktiske Vanskeligheder ved

Forslagets Gennemførelse, hvortil endnu kom Vanskeligheden ved at skaffe det Plads, naar andre efter Flertallets Opfattelse vigtige Formaal ikke skulde udsættes for at forspildes. Udvalgets Mindretal derimod forment, at der ved en saadan Undervisning langt bedre kunde raades Bod paa den omtalte Mangel i Henseende til almindelig Dannelse end ved at fortsætte Undervisningen i latinist Sprog for Disciplene af den matematisk-naturvidenskabelige Afdelings 5te og 6te Klasse. Mindretallet kunde ikke tillægge en saadan, med forholdsvis saa Timer forsynet Undervisning i latinist Sprog nogen synderlig almindelig Betydning og foreslog derfor, at Undervisningen i latinist Sprog som hidtil skulde ophøre med 4de Klasse, og at til Gengæld Undervisningen i Oldtidskundskab ogsaa skulde omfatte den latiniske Litteratur og Kultur. De praktiske Vanskeligheder, som Ministeriet tidligere havde paapeget for Forslagets Udførelse, ere nu ryddede til Side; i de forløbne 9 Aar er det fornødne Undervisningsmateriale, Oversættelser af klassiske Forfattere, tilvejebragt i tilstrækkelig Mængde og som før nævnt under Omtalen af den nye sproglig-historiske Linie ere allerede en Del Lærere blevne indøvede i at gøre Faget ret til et Skolefag. Der er derfor for Ministeriet nu slet ingen Betænelighed til Stede ved i Overensstemmelse med alle sagkyndiges Tilskyndelse at optage Faget som obligatorisk Undervisnings- og Eksamensfag i den lærde Skole; for den matematisk-naturvidenskabelige og den nye sproglig-historiske Afdelings Vedkommende er Faget tænkt som særligt Eksamensfag; for den ældre sproglig-historiske Linie skulde Eksaminationen foretages deri under et med Prøven i Græsk og Latin.

Med Hensyn til de i § 4 foreslaaede Bestemmelser om skriftlige Opgaver ved Afgangseksamen for de forfællige Retninger er for det første at bemærke, at der af alle Dimittender kun er krævet een dansk Stil og ikke som hidtil 2 skriftlige Opgaver i Dansk, 1 fri Stil og 1 bunden Stil. Denne Forandring er enstemmig tilraadet af de førnævnte sagkyndige, baade af Hensyn til, at een Stil er tilstrækkelig til at bedømme Disciplinens Standpunkt, og for at lette Disciplinens Eksamensarbejdet. Den franske Stil, der hidtil har været forlangt af Disciplinene i den sproglig-historiske Afdeling, vil fremtidig bortfalde, hvilket allerede tilraabedes af Landstingsudvalget. Uagtet det har været tilladt at bruge Selskion ved Prøven, har Udbyttet af Arbejdet med denne Stil efter alles Mening været meget tarveligt. Disciplinene vilde sikkert have mere Glæde af mundtlige Oversættelsesøvelser fra Dansk